

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Jeg

Citation: Rode, Helge: "Jeg", i Rode, Helge: *Hvide Blomster. Digte*, 1892, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_01-shoot-workid62395.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Hvide Blomster. Digte

Jeg.

Jeg — forunderlige Ord.
Jeg — du dybe Ord.
Jeg — du Verdens Midtpunkt.
I dig samles alle Straaler,
i dig faar de Glans.

Jeg jeg jeg!
Jeg — du flammende Lyn
paa en Uvejrshimmel,
Jeg — du Evighedens Midtpunkt,
du lysende Prik
i det grænseløse Mørke.

125

Jeg jeg jeg!
Jeg — du har dyb Klang.
Jeg — du har Toner lyse og klare.
Jeg — du rungende glade Fanfare.

Jeg — en Flamme, som Sol ej kuer.
Jeg — saa straalende hvid en Vinge.
Jeg — saa blinkende blank en Klinge,
der gennem Luftens Hvide luer.

Jeg jeg jeg!
Aa hvor faa, der dog fatter
den Jubel, der raaber
fra dette lyse Ord!

Jeg jeg jeg!
Jeg — du ukendte Kongerige.
Jeg — du Dyb, hvorfra Mørke vælder.
Lad os tænde en Lygte og prøve at stige
ned i den dybe Kælder.

126

Der er koldt og sort
og slibrige Trapper,
og stundom vi raver omkring som drukne
Efter Luften vi snapper,
og Lyset blaftrer
nær ved at slukne.

Aa Rædsel, der splitter vor Tanke
for de vilde Vinde!
Men Rædsel kan ogsaa risle
med skønne Anelser.
Lad os tænde en Lygte
og stige ned.

Jeg jeg jeg!
Det vil vare længe, før vi naar frem.
Det er en tung Gang,
men maaske er der straalende Sale

127

i Guld og Safirer,
og dejlig Sang

og gyldent Lys,
dér, hvor Livet spirer.

Jeg — store Jeg!
Jeg — i min Hjerne et blussende Baal,
Jeg — du Glans i mit Øje.
Jeg — i mit Legem en Fjeder af Staal.
Jeg — du mit høje Maal.

Aa, nu ser jeg. Nu ser jeg.
Det staar skrevet med Ildskrift
langt, langt ude i det sorte Rum.
Paa den anden Side af den sorte Mur,
der stanser vor Tanke.
Med Ildskrift:
Jeg!